

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

verum te hoc moneo unum, quali sim amicus, aut
quid possiem:

potius quam inimicus, periculum facias. B. faciam sedulo.

ACTVS QVINTI SCENA II.

PHIDIPPVS, LACHES, BACCHIS.

Ph. Nil apud me tibi desieri patiar, quin, quod
n opus sit,
Benigne præbeatur.

Sed cum tu satura, atque ebria eris, puer ut satur sit,
facito.

La. Noster socer, uideo, uenit. puero nutricem adduxit.

Phidippe, Bacchis deierat per sancte. Ph. hæcine ea est?

La. hæc est.

Ph. Nec pol istæ metuunt deos: neque has respicere deos o-
pinor.

Ba. Ancillas dedo: quolibet cruciatu per me exquire,
Licet. hæc res hic agitur: me facere Pamphilo ut uxor
redeat,

Oportet, quod si perficio, non poenitet me famæ,
Solam fecisse id, quod aliæ meretrices facere fugitant.

La. Phidippe, nostras mulieres suspectas falso nobis
In re ipsa inuenimus: porro hæc nunc experiamur. nã si
Compererit falso crimini tua se uxor credidisse,
Missam iram faciet: sin autem est ob eam rem iratus
gnatus,

Quod peperit uxor clam, id leue est: cito ab eo hæc ira
abscedet.

Profecto

H E C Y R A

Profecto in hac re nihil mali est, quod sit dissidio dignū.

Ph. Velim quidem hercle. La. exquire: adest: quod satis sit, faciet. Ba. faciam.

Ph. Quid istæc mihi narras? an quia non tute audisti dudum,

De hac re animus meus ut sit Laches? illis exple modo animum.

La. Quæso ædepol Bacchis, quod mihi es pollicita tute, ut serues.

Ba. Ob eam rem uis ergo intro eam? La. i, atque exple animum his, ut credant.

Ba. Eo: etsi scio pol his fore meum conspectum inuisum hodie:

Nam nupta meretrici hostis, à uiro ubi segregata est.

La. At hæ amicæ erunt, ubi quamobrem adueneris, resciscent. Ph. atqui

Easdem amicas fore tibi promitto, rem ubi cognorint: Nam illas errore, & te simul suspectione exolues.

Ba. Perij, pudet Philumenæ: sequimini me intro huc ambæ.

La. Quid mi est, quod malim, quàm quod huic intellego euenire, ut

Gratiam ineat sine suo dispendio, & mihi una prosit?

Nam si est, ut hæc nūc Paphilum uere ab se segregarit;

Scit sibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam esse;

Referetq; gratiam ei, unaq; opera nos sibi amicos iunget.

ACTVS

PARMENO, BACCHIS.

par. Depol nã esse meam herus operam deputat
æ parui preti,

Qui ob rem nullam misit: frustra ubi totum
desedi diem,

Myconium hospite dum expecto in arce Callidemidem.
Itaque ineptus hodie dũ illic sedeo, ut quisque uenerat,
Accedebã: adolescens, dic dũ quæjo tun' es Myconius?
Non sum. at Callidemides? non. hospite ecquẽ Pãphilũ
Hic habes? omnes negabant: neque enim quenquam
esse arbitror.

Denique hercle iam pudebat: abij. sed quid Bacchidem
Ab nostro affine exeuntem uideo? quid huic hic rei est?

Ba. Parmeno, opportune te offers, propere curre ad Pam-
philum.

Pa. Quid eò? Ba. dic me orare, ut ueniat. Pa. ad te? B.
immo ad Philumenam.

Pa. Quid rei est? B. tua quod nil refert, percõtari desinas.

Pa. Nil aliud dicam? Ba. etiam: cognosse annulum illum
Myrrhinam

Gnatæ suæ fuisse, quẽ mihi ipsũ olim dederat. P. scio.
Tantum ne est? Ba. tantum: aderit continuo, hæc ubi
ex te audiuerit.

Sed cessas? Pa. minime equidem: nam hodie mihi pote-
stas haud data est:

Ita cursando atque ambulando totũ hunc cõturiui diem.

Ba. Quantam obtuli aduentu meo lætitiã Pãphilo hodie?

Quot commodas res attuli? quot autem ademi curas?

Gnatum